

je stvar težka, kot mi je sploh vse delo zraslo čez glavo. A kar sem počel, to hočem dovršiti. Samo po zmislu prevajati ni bil moj namen, temveč držati se kolikor mogoče sv. pis. teksta. Ta hip Dom in sveta I. št. nimam še v rokah, ker sem zasnežen. Pisal sem nedavno Mešku, vacillanti. Ko le ne bi bili tako preteto oddaljeni, vse ožje bi se lahko sklenili in združili krog Dom in sveta. S pismi ni nič. Zdaj se človeku ne ljubi, zdaj ne utegne, okvir pisma je tesen in tako smo oddaljene duše-somišljence.

V kratkem morda več!

Pozdrav Tebi in mamici, ako so pri Tebi.

Tvoj

Anton.

Konjšica, 4./I. 1904.

Konjšica, 9. maja 1904.

Dragi France!

Pri najinem zadnjem domenku torej ostane. Sklenil sem priti k Tebi ne za 1 teden, temveč za 14 dni. Ker je zdaj vse polno praznikov, zato je najbolj pripravno, da pridem k Tebi baš na svojega godu dan (ponedelj. 13. jun.). Ako se me naveličaš, me lahko vržeš ven. Sicer pa bom nekaj kronik že seboj privlekel in kakov cekin vmes. Rad bi se pri Tebi nekoliko razvedril in — pozdravil. Ako bi me Ti zdaj videl, kako izgledam! Upal in žolt, kot bi bil zlateničen! In Kristus pomagaj, da sicer takrat, ko imam največ opraviti. Jutri pojdem po strašnih kozjih potih ves čas navkreber obhajati starca. Sam Bog ve, če zmorem.

Sicer pa ni moj namen tarnati. Povej, ali si zadovoljen z mojim načrtom? Jaz sem zopet samec z vsemi sladkostmi in bridkostmi tega stanu!

Vse več na usta!

Ant. Medved.

Pismo Vatroslava Oblaka Gregorju Einspielerju.

Objavil Fr. Kotnik.

Vatroslav Oblak se je večkrat mudil na Koroškem. Bival je pri župniku Gabronu v Štebnu v Podjunski dolini, kjer ga je zanimalo podjunsko narečje. (Primerjaj njegove slovniške spise!) Bival pa je tudi v Podkloštru pri župniku Gregorju Einspielerju, kjer so ga zanimali slovenski protestantje, ki so se še ohranili v podklošterski okolici. Iskal je tam slovenske protestantske knjige in jih je tudi nekaj zasledil. (Prim. dr. Murkov življenjepis V. Oblaka!)

Pismo, ki ga tu objavljam, mi je izročil č. g. Gregor Einspieler, sedaj prošt v Tinjah. Zanimalo bo slaviste, priča pa tudi, da je Oblak zasledoval i narodni pokret na Koroškem: Pismo slove:

V Celju 22. IV. 1892.

Velecenjeni gospod župnik!

Da so me iz Macedonije kot avstrijskega vohuna in bogve še kaj vrgli, to itak veste. Ta afera ima pa slabe nasledke tudi za moje slabo zdravje. Ono

jahanje pri eskortiranju me je močno pokvarilo, razun tega sem se pa takrat tudi prehladil in teden pozneje zopet znova v Biogradu. Prišel sem precej bolehen na Dunaj in od tam domu. Mislil sem, da bom že zdavna pred prazniki kje na dalmatinskih ali kvarnerskih otokih, toda dozdej sem preslab za vsako potovanje. Le z velikim trudom hodim kake pol ure in še pri tem moram počivati. Nobena stvar se mi ne ljubi, brez energije sem. Zato mi morda tudi ne zamerite, da se nisem prej Vam zahvalil za Vaše priporočilo g. Volariću. Pismo me je že čakalo doma, kamor so ga mi poslali iz Soluna. Kedar bom dovolj krepak, odrinem takoj na otoke, in sicer mislim najpoprej na Hvar (Lesina) in od tam se bom pomikal na sever.

Dobil sem nekako satisfakcijo od minist. zunan. zadev (pa prosim, da tega ne poveste g. Legatu,¹ da ne objavi), ono je vso stvar razložilo v Pest. Lloyd v meni ugodnem smislu. K temu je gotovo tudi to mnogo pripomoglo, da so različni ruski listi celo po uvodnih člankih to afero razpravljali in trdili, da sem od avstr. vlade bil poslan, da pripravljam maced. Bulg. k ustaji!! Seveda je to, kar se piše o Jastrebovu, kateri me je vedno podpiral, grda laž.

Škoda je, da je štebenski župnik prišel na Vrata, zdaj res ni lahko na Potoku prirediti velike slavnosti. Po mojem mnenju bi bila taka slavnost v sredi ziljske doline velikega pomena in velike koristi, ker bi močno uplivala na naš narod in ga vzdramila. Na to slavnost se ne sme pozabiti. Kdaj pa dobimo kaj novih sloven. šol na Koroškem? Za Ÿblom pride najbrž drugi Ÿbel! Mnogo uspeha na shodu 27. t. m.! Pozdrav g. Lendovšku.

S prijaznim pozdravom priporoča se

Vaš

V. Oblak.

Društvo za zgodovino in narodopis koroških Slovencev

snujejo v Celovcu. Pravila, ki so prirejena po pravilih »Zgodovinskega društva za Slovensko štajersko«, so vložena. Društveno glasilo bo »Časopis za zgodovino in narodopisje«, ki izhaja v Mariboru. Ta list si je tekom 10 let nabral mnogo zaslug za našo kulturo. Da bi slično mogli poročati po desetih letih o novem društvu!

»Slovstvena knjižnica.«

Slovstvene knjižnice, ki bi nam prinašala najboljše iz slovstva preteklih dob, domačega in klasičnega svetovnega, še nimamo. Osnovala jo je tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu. Začela bo z najboljšim, s Prešernom. Prešernoslovec dr. Avgust Žigon izda »Prešernovo čitanko« z uvodom, ki bo razjasnil poti v umetnosti našega prvega pesnika, in s »Komentarjem k Prešernovim poezijam«, ki bo obsegal »kronološki pregled prvih tiskov ter glavnih ugotovljenih podatkov o razvoju in potéh poetovega dela.« — Komentar, ki je že tiskan, kateri pa izide skupno s »čitanko«, obsega 6 pol. Knjiža je namenjena šoli, gor do univerze in pa Slovencem,

¹ Faktor v Mohorjevi tiskarni, kjer se je tiskal »Mir«.